

A városatyák félnek az úttól.

Nem kell községi aszfaltgyár!

Kétségtelen, hogy végtelen nehéz egy-egy tanácsnok helyzete. Ha a magánérdek kinövésével szemben az érzékenyen károsított közérdeket akarja védeni, rendszerint oly sok és oly nehéz akadályokba ütközik, hogy elveszti a kedvét a becsületes munkától. Innen van azután, hogy a tanácsnokok nem szívesen jönnek életrevaló tervekkel, mert elismerés helyett ellenségeket szereznek és ahelyett, hogy a közgyűlés honorálná a törekvést, a bizottsági tagok gyönyörűen csoportosítják az indokolatlan magánérdek képviselőinek érveit — ellene és közérdekű javaslatára ellen.

Igy vagyunk a hatósági aszfaltgyárral is. Az utépítési ügyosztály vezetője, Fock Ede tanácsnok, aki mint mérnök is elsődrendű szakértő, kijelentette, hogy a közönség joggal elégedetlen az aszfaltburkolattal, mert ilyen rossz, *ennyire elhanyagolt burkolat és ilyen drága nincs az egész világon.* Megmondta nyíltan az okot is. Éveken át igyekezett az aszfalt-vállalkozókat mindenféle módon arra kényszeríteni, hogy tessék kötelességüket lelkiismeretesebben teljesíteni, a válasz csak az volt, hogy a rossz munkáért az árakat folyton emelték. A tanács lehetetlen és türethetetlen helyzetben tehetetlen volt, mert az aszfaltgyárosok kartelt kötöttek egymással és ma az egész vonalon ők uralják a helyzetet. Mikor Fock látta, hogy minden törekvése hiábavaló, mert az aszfalt mindig rosszabb és mindig drágább lesz, végső szükségben arra az üdvös lépésre határozta el magát, hogy javaslatot tesz egy hatósági aszfaltgyár létesítésére. Kimutatta meggyőzően, hogy ez nem csupán pénzügyi szempontból előnyös, hanem azért is, mert föltétlenül megjavul az aszfaltburkolat és ezenfelül a községi üzemnek árszabályozó hatása is lesz.

Mi történt erre? Az aszfaltosok nem azzal feleltek, hogy jobb és olcsóbb munkát helyeztek kilátásba, hanem ismervén a nálunk uralkodó elszomorító viszonyokat és sajnálatos közállapotokat, az összekötöttéseiket igyekeztek a közérdekű javaslat ellen, mint kitűnő fegyvert felhasználni és ez egyelőre, vagy talán véglegesen, sikerült is. Először is füzetire terjedő röpirattal támadták az ügyosztály előterjesztésére, amely szerintük irreális, hamis számadatokkal dolgozik. Fock e váddal szemben kimutatta, hogy az ügyosztály tisztességes, becsületes munkát vég-

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcik

Szerző

Cím

A városatyák félnek az egyenes úttól. Nem kell községi aszfaltgyár.

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1914. VI. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

389.65

Hely

Idő

1914

Személy

Helyszám

zett. Nem használt ez semmit, mert hát a vállalatok, amelyek mögött nagybankok vannak, a városatyák előtt több hitelre találtak, mint a közérdek és a jogos magánérdek védelmére fölesküdtött tisztviselők.

Még az utépítési albizottság többsége elfogadta a javaslatot, de már a plénum pénteken a halasztás mellett döntött. Azt mondták kísérletezzen még egy-két évig a főváros, hát ha a vállalkozók megváltoznak.

Jellemző, hogy ez a bizottság, amelynek csupán műszaki szempontból kellett véleményét mondania, műszakilag alig szólott a kérdéshez, mert hiszen akkor egyhangulag a községi aszfaltgyár mellett kellett volna állást foglalnia, ezt különben elvben meg is tette, azonban pénzügyi szempontból azt kívánta, hogy a tanács az árakat illetőleg tárgyaljon a kartellel. Tehát a műszaki bizottság nem azt kívánta, hogy a rossz aszfaltburkolat javuljon, hanem a pénzkérdésen nyargalt, holott törvény szerint a pénzügyi rész tisztán a pénzügyi bizottság véleményezése alá tartozik.

Fock Ede tanácsnok és az elnök, gróf Festetics Géza alpolgármester hasztalan figyelmeztette milderre a bizottságot, hiába kérlette a városatyákat, hogy segítsenek a *botránnyos állapotok* megszüntetésében, a bizottság 15 szóval öt ellen kimondotta, hogy elvileg helyesli a községi aszfaltgyárat, *de hozzá nem járul*, hanem felkéri a tanácsnokot, hogy igyekezzenek egyelőre áremedményeket elérni a kartellnél.